SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

OLIMPICII *în vizită la* sportul

TOTALĂ DĂRUIRE ÎN PREGĂTIRE

Cu patru luni înaintea Olimpiadei, dilemă mare în tirul românesc. Cine va merge în Mexic la pistol viteză? Virgil Atanasiu, campionul lumii, Ion Tripșa, cel mai constant pistolar de pe glob (în ultimii patru ani a tras de 35 de ori 590 p. și peste această cifră) sau Marcel Roșca — omul care vine? E drept, pînă atunci mai este destul timp și mai pot interveni unele clarificări. Oricum, antrenorul emerit Petre Cișmigiu va fi în grea cumpănă la ceasul hotărîrii: cine vor fi cei doi aleși (conform regulamentelor J.O., o țară are dreptul să fie reprezentată la tir numai de doi concurenți la o probă)? Întrebarea are darul să trezească sentimente contradictorii: unul de părere de rău, deoarece parcă toți trei ar merita să ia startul în țara aztecilor, altul de satisfacție: înseamnă că avem mai mulți trăgători de valoare și ce bine ar fi ca și la celelalte probe să se nască asemenea probleme. Dar, toate aceste gînduri ne-au fost întrerupte de vizita la redacție a maestrului emerit al sportului Ion Tripșa. Bineînțeles, discuția cu medaliatul nostru de la Tokio a și început. Tema? O veți afla parcurgînd rîndurile care urmează.

— Ce determină de fapt marea performanță?

— *O pondere deosebită are moralul sportivului, starea lui psihologică.*

— Deci, nu instruirea propriu-zisă generează rezultatele, ci pregătirea psihologică?

— *Da. La nivelul cerințelor de azi, se presupune că orice concurent la o competiție de anvergură, de talia campionatelor europene, a mondialelor și a J.O. se prezintă la start pus la punct fizic, tehnic, tactic. Prin urmare, toată lumea abordează întrecerea oarecum de la egal. In asemenea condiții, factorul psihologic are multă greutate. Și pregătirea noastră a fost orientată astfel ca fiecare sportiv să se simtă cît mai bine, cît mai la îndemînă. S-a căutat în primul rînd eliminarea disputelor personale, de club. In competițiile interne oficiale, ca și în cele de verificare, obiectivul principal a fost realizarea unei cifre ridicate și nu locul ocupat în clasament. Apoi, pistoalelor le-au fost aduse și unele îmbunătățiri, cu toate că modificarea materialelor de tragere se efectuează cu neajunsuri, din lipsa utilajului corespunzător.*

— Dar în privința metodicei antrenamentelor, au intervenit schimbări?

— *Nu. Rezultatele fiind în general bune și metodica a fost considerată ca atare. Deci nu s-a operat nici o modificare. Accentul s-a pus pe individualizare, pe automatizare, pe stilul caracteristic de tragere al fiecărui țintaș. Cît privește întîlnirile internaționale, s-a stabilit ca la primele concursuri: Veneția, Barcelona, adversari să ne fie o serie de trăgători buni dar nu de nivel mondial, urmînd ca la mijlocul anului — competiția de la București — și în lunile mai apropiate Olimpiadei, să ne măsurăm forțele cu elita tirului internațional.*

— Trecînd de la general la particular, am vrea să știm în ce au constat antrenamentele pe care le-ai urmat pînă acum?

— *Din experiența acumulată în ultimii trei ani și mai înainte, am căutat să-mi desăvîrșesc mai întîi pregătirea morală. Nu am încercat să înregistrez rezultate maxime la antrenamente, ci să lucrez într-un ritm cît mai bun, să utilizez cu folos pauza dintre serii pentru a reuși o execuție corectă a mișcării. In sfîrșit, să obțin o concentrare maximă în timpul competițiilor. Am făcut patru antrenamente săptămînale a cîte trei ore fiecare De asemenea, toată iarna am efectuat o pregătire complimentară la pistol liber pentru ridicarea valorică a seriilor de 8 și 6 secunde. Am cam neglijat însă pregătirea fizică specifică. In perioada competițională am intrat bine pus la punct tehnic, dar cu o forță insuficientă în brat.*

— Și pentru viitor?

— *In primul rînd mi-am propus ca în iunie și iulie să-mi completez capitolul pregătirii fizice specifice. In general, vreau să ajung la o simplificare a antrenamentelor, eliminînd orice agitație suplimentară. Apoi, odihna va fi pe primul plan: 10 ore de somn zilnic. Voi continua pregătirea complimentară la pistol calibru mare și pistol liber, mărind totodată și cota de cartușe necesare unei ședințe de pregătire. Și încă ceva: lucru intens la „sec" acasă, cu materiale adecvate — niște siluete pe care le-am confecționat personal. Această activitate o voi desfășura zilnic, două ore înainte de culcare, după-amiaza. Ea îmi va permite să capăt — fără foc — o mai bună stabilitate a brațului, o mai exactă mișcare între siluete. Desigur, detaliile le-am discutat cu antrenorul meu Cișmigiu. Dar, pe lîngă nea Petrică, și soția mea Cătălina este un adevărat înger păzitor. Nu omite nici un amănunt, este deosebit de grijulie și atentă, iar dacă cumva obțin și vreun rezultat bun, ea este în culmea fericirii. Sînt convins că și acest suport moral, deplina noastră înțelegere, se află la sursa multora dintre succesele mele, la baza constanței performanțelor de pînă acum.*

C. COMARNISCHI

● **Ion Tripșa s-a născut la 30 martie 1934. Înălțime: 1,74 m, greutate: 80 kg. Practică tirul din 1952; în echipa reprezentativă din 1957.**
● **Cele mai bune performanțe: medalie de argint la J.O. de la Tokio (1964) — 591 p; locul V la campionatele mondiale de la Wiesbaden (1966) — 590 p; medalie de bronz la campionatele europene de la Tunari (1965) — 590 p; component al reprezentativei României — campioană europeană — Tunari 1965 — și clasată pe locul secund la campionatele mondiale de la Wiesbaden. De trei ori campion al țării: 1964 — 591 p, 1965 — 592 p, 1967 — 592 p. Recordman al României cu 596 p — performanță egală cu recordul mondial oficial (deținut de Virgil Atanasiu).**
● **Evoluția rezultatelor sale:**

1956	563 p	1961	587 p	1965	592 p
1957	581 p	1962	587 p	1966	596 p
1958	585 p	1963	589 p	1967	593 p
1959	586 p	1964	593 p	1968	593 p
1960	588 p				

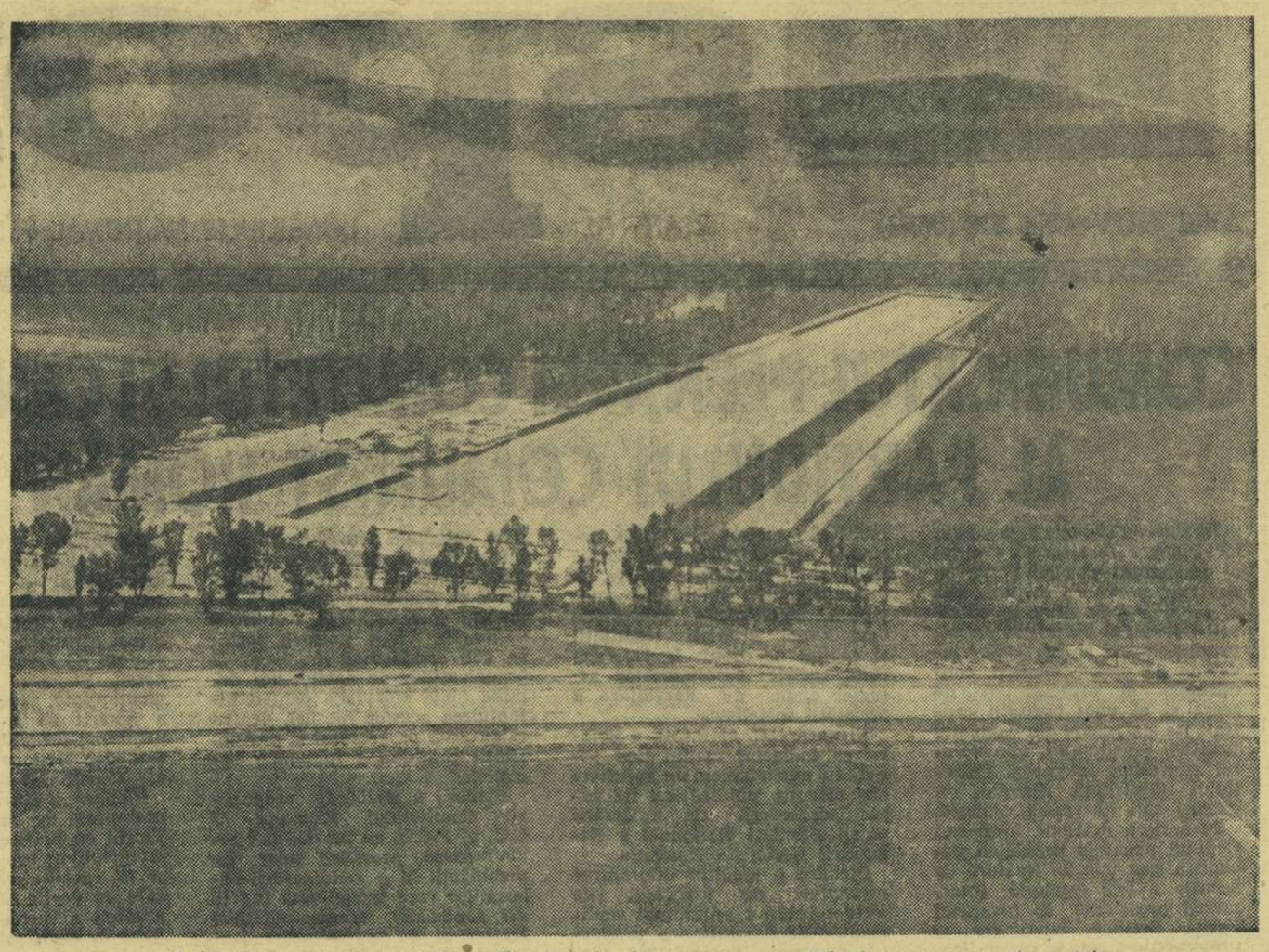

Xochimilco — prima pistă artificială din lume pentru cursele de caiac-canoe și canotaj

De la Sagami, la Xochimilco...

sportul *în vizită la* OLIMPICI

RADU HUȚAN, coordonator al colectivului de specialiști care răspund de pregătirea lotului olimpic de caiac-canoe, a acceptat ca punct de plecare în discuția noastră evoluția echipei României la ultima ediție a J.O., pe apele lacului Sagami.

— La Tokio, am prezentat un lot matur, experimentat, dar alcătuit din sportivi care, neavînd prea mulți contracandidați, nu au fost împinși spre limita superioară a posibilităților lor. În plus, s-a mers pe o selecție a echipajelor și nu a valorilor individuale.

— Rezultatele ulterioare au renăscut, însă, speranțele într-o afirmare olimpică la Ciudad de Mexico. Ce a determinat această creștere valorică?

— În primul rînd, mărirea considerabilă a numărului de sportivi incluși într-o pregătire care să le permită atingerea unor performanțe ridicate. Aceasta a eliminat rapid și „senatorismul de drept" din echipa națională. În al doilea rînd, s-a trecut la o efectivă întinerire a echipei. In perioada care a urmat după J.O. de la Tokio, o serie de mari sportivi, care au adus glorie caiacului și canoei românești, dar care nu mai puteau face față valului tînăr, au trebuit să-și părăsească locurile ocupate de atîția ani în echipa națională.

— Cît de grea este afirmarea la Jocurile Olimpice, în comparație cu campionatele mondiale sau europene?

— Să amintesc cîteva caracteristici: numărul redus de probe — 7 (este posibil ca la J.O. de la München să se dispute și întrecerile de fond la K 1, 2 și C 1, 2 — 10 000 m, dar pînă atunci mai avem...); posibilitatea de a participa cu numai 13 sportivi, față de 34 la campionatele mondiale și 68 la cele europene; obligativitatea la J.O. de a concura cu un singur echipaj de probă; în cazul Mexicului — complicatele probleme de acomodare. De reținut, de asemenea, faptul că — în aceste condiții — se pot afirma nu numai echipele foarte puternice, ci și cele în care există 2—3 valori individuale ridicate (Suedia, Danemarca, Austria).

— Ce s-a făcut pentru ca echipa noastră să participe cu succes la această dificilă întrecere?

— A fost acordată o atenție deosebită măririi pregătirii fizice generale care să asigure un randament sporit în munca specifică; se merge pe linia selecționării acelor sportivi cu mare putere de luptă, capabili să valorifice în CONCURS întregul lor potențial fizic, tehnic și tactic; am adoptat concepția îmbinării în echipaje a elementelor consacrate tehnic cu elementele tinere care să aducă acel necesar plus de vitalitate. Urmează ca sezonul internațional (iunie—iulie, în special) să ofere prilejul unor importante verificări și al rodării întregului lot pentru ca mai tîrziu (august—septembrie) să se treacă la finisarea, omogenizarea și perfecționarea echipajelor.

— Și, cînd lotul va fi gata, cînd „flotila" se va avînta pe apele canalului Xochimilco, ce speranțe putem să avem, la modul cel mai realist?

— Sperăm să participăm la toate probele și să intrăm în cele 7 finale. Toate echipajele au șanse — în mod normal —să se claifice în primele 6 locuri, care aduc puncte în clasamentul pe națiuni. Vom ataca și medaliile de aur care la ultimele două ediții ale J.O. n-au figurat în palmaresul caiaciștilor și canoiștilor. Cred că avem mai multe posibilități de afirmare la echipajele compuse, dar eforturile pe care le depunem în pregătire țintesc prezența caiaciștilor și canoiștilor români în lupta pentru medalii la toate probele. Să nu se uite, însă, că Uniunea Sovietică, Ungaria (cu echipe redutabile, capabile să atace locul I în toate finalele), Suedia, R. F. a Germaniei, Danemarca, Austria, Italia, Olanda, S.U.A. (cu valori individuale avînd îndreptățite aspirații la medaliile olimpice) vor fi reprezentate la Ciudad de Mexico de mulți sportivi consacrați, de certă valoare mondială.

Dan GÂRLEȘTEANU

SE CAUTĂ UN ȘUTEUR DE LA 4 M!

Reprezentativa de polo a țării noastre a început turneul de la Budapesta mai mult decît promițător, realizînd scorul competiției (9—2) în fața selecționatei secunde a U.R.S.S., și l-a încheiat de o manieră care ar putea pune pe oricine pe gînduri. Drept să vă spun, n-aș fi vrut să fiu în pielea lui Zahan — care aici la Budapesta a fost sărbătorit pentru jubileul celui de-al 200-lea meci internațional — și al coechipierilor săi, trezindu-se învinși (3—4) de echipa realmente de perspectivă a Ungariei, ale cărei calități momentane nu sînt decît de viteză, rezistență (la înot) și o mare răbdare în păstrarea mingii și construirea acțiunilor ofensive. Acum însă, concluziile ce se pot trage după evoluția jucătorilor români în piscina din insula Margareta au devenit contradictorii. Să vedem ce semne de întrebare a ridicat turneul.

Am fi nedrepți dacă nu am recunoaște, de la bun început, că față de jocul practicat anul trecut de aceiași echipieri ai naționalei, există la ora actuală un plus, conturat prin maniera mai curgătoare și oarecum mai incisivă în care se desfășoară acțiunile ofensive. Cel mai elocvent exemplu ni l-a oferit faptul că „7"-le României a beneficiat în acest turneu de cele mai multe lovituri de la 4 m (18), majoritatea obținute ca urmare a totalizării celor trei puncte de penalitate. Mai precis, spre deosebire de sezonul trecut cînd se mai folosea încă centrul fix și aproape fiecare jucător își invita parcă coechipierul să pătrundă spre poarta adversă, de data aceasta i-am văzut chiar și pe apărători venind destul de des în atac, pătrunzînd decis și forțînd în felul acesta adversarul direct să comită greșeli grave, sancționate cu puncte de penalitate. Dar numai intențiile bune nu sînt suficiente, dacă ele nu pot fi realizate pînă la sfîrșit. Și iată-ne punînd degetul pe o primă rană, extrem de dureroasă: LIPSA UNOR JUCĂTORI SPECIALIZAȚI PENTRU LOVITURILE DE LA 4 M! Cine ar avea curiozitatea să știe cui revine îndeobște misiunea de a transforma penaltiurile echipei române, nu ar putea primi un răspuns precis. Și iată de ce: de obicei începe să tragă Szabo, apoi — dacă vrea — încearcă și Zahan; cînd se află în apă, execută și Blajec, iar cînd nici unuia „nu-i merge", șutează Firoiu. Situația ni se pare total anormală, în comparație cu cea a marilor echipe, unde există unul — cel mult doi specialiști pentru asemenea lovituri (Marovici în selecționata iugoslavă, Konrad III și Felkay în cea ungară). Cu atît mai mult, cu cît este bine știut că după noul regulament aceste penaltiuri hotărăsc soarta a peste 90 la sută din partidele desfășurate între adversari de forțe apropiate.

Surprinzător, acest element decisiv al jocului se pare că a fost destul de puțin pregătit de sportivii noștri, căci numai astfel ne putem explica de ce în 4 meciuri s-au ratat 6 lovituri (Iugoslavia nu a greșit nici una, iar Ungaria una singură în tot turneul), 5 dintre ele în situații hotărîtoare pentru partidele respective (cu Iugoslavia și Ungaria B.).

Al doilea mare semn de întrebare îl constituie problema portarului. La Budapesta, creditul cel mare i s-a acordat lui Scurei, dar nici el nu a arătat, pînă la urmă, ceva deosebit peste limita mediocrității la care se află apărătorii buturilor altor echipe din țara noastră. Cu 4 luni înaintea J.O. nu poate fi întrevăzut nici măcar un titular pentru acest post. Va fi reîncercat Ciszer, se va apela din nou la Frățilă sau la Mureșan, sau se va reveni la fostul senator al naționalei, Mircea Ștefănescu, care și-a reluat antrenamentele?

Misiunea antrenorului Alexandru Popescu nu este de loc ușoară în actuala conjunctură. Nici în problema selecționării portarilor (foarte gravă, după părerea noastră), și nici în desemnarea celorlalți 9 jucători. Pentru că, la Budapesta, nici unul dintre poloiștii folosiți nu a strălucit. Zahan, Szabo și Firoiu au muncit mult, uneori cu folos, dar au și comis erori inadmisibile. Culineac și Mărculescu, activi în atac, au avut un randament mai scăzut în sistemul defensiv. Kroner și Blajec s-au mulțumit doar să... greșească cît mai puțin. În ceea ce-i privește pe Grințescu și Zamfirescu, aceștia au fost folosiți foarte puțin pentru a fi putut convinge.

In asemenea condiții este greu să întrezărim acestei echipe șanse pentru vreo medalie olimpică. Ci doar un loc în primele 6, așa cum s-a întîmplat la Roma (J.O. 1960), Leipzig (C.E. 1962), Tokio (J.O. 1964) și Utrecht (C.E. 1966).

Adrian VASILIU

A VENIT VACANȚA...

(Urmare din pag. 1)

de volei, handbal sau baschet, bazinelor de înot, întregului arsenal de mijloace subordonate noțiunii de vacanță.

Noi trebuie să înțelegem descentralizarea și ca un prilej demn de luat în seamă de a asigura o bază materială proprie fiecărui județ.

— Lucrările recentei plenare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor subliniau că trăsătura fundamentală a activităților școlare și pionierești din vacanța de vară o va constitui taberele amplasate în mijlocul naturii...

Într-adevăr, aceasta este orientarea noastră: cît mai multe tabere în corturi, cît mai multe acțiuni desfășurate în mijlocul naturii, menite să contribuie la călirea fizică a copiilor, la formarea unor deprinderi practice, gospodărești. Pentru copiii orașelor, mai ales, care stau ore întregi între zidurile blocurilor, asemenea acțiuni credem că vor avea un succes ușor de anticipat.

— Dacă vreți să ne amintiți cîteva tabere turistice în corturi care se vor organiza la nivelul județelor...

— Nu va exista județ care să nu aibă în agenda activităților de vacanță asemenea gen de tabere. Aș scoate în evidență preocuparea pentru organizarea unor astfel de tabere în județele Cluj (tabăra de la Pades, care a cîștigat tradiție), Sibiu (Sălișteș și Argeș (pe rîul Doamnei).

În afara acestora vor mai ființa tabere pe genuri de activități. Pentru sportivi — la Sinaia (cabana Schiori), Cheia, Novaci, Bucșoaia și Ștefcești.

Cît privește sistemul de tabere centrale, trebuie să spun că acestea vor fi amplasate numai pe litoral: Năvodari, Costinești, Dig, Schitul și 2 Mai.

— Noțiunea de expediție pionierească a căpătat dimensiuni noi în rîndul «cravatelor roșii» și, desigur, o largă circulație. Ce vor însemna ele în actuala vacanță?

— Expedițiile pionierești și-au lărgit realmente sfera de acțiune, depășind granițele orașelor. Spre edificare să vă dau cîteva exemple. Pionierii din județul Vîlcea vor efectua o expediție pionierească la viitorul baraj de pe Lotru și la Hidrocentrala de pe Argeș; pionierii din județul Olt vor realiza o expediție destinată să facă cunoscut inepuizabilul folclor de pe aceste meleaguri. Iar cei din județul Ialomița vor călători în Deltă, în masivul Bucegi, pe rîul Văii Prahovei...

— Exemplul de la Micfalău, al învățătorului Acațiu Feier, un excelent organizator de excursii pe biciclete, a ajuns să fie cunoscut pretutindeni. Credeți că exemplul său va fi urmat și de alte cadre didactice?

— Fără discuție că da. Exemplul de la Micfalău nu mai este astăzi izolat. Pionierii din Ialomița, de pildă, vor organiza excursii pe biciclete pentru cunoașterea vechilor așezări culturale din nordul Moldovei și, concomitent, vor face cunoștință cu marile construcții socialiste din această parte a țării. Excursii asemănătoare vor întreprinde și pionierii din județele Prahova, Timiș, Brașov, Constanța etc.

Aș vrea să spun cîteva cuvinte și despre drumeții. Am în vedere unele acțiuni care ar putea fi generalizate. De pildă, cea a Consiliului municipal Odorhei, care organizează drumeții în circuit, cu popasuri peste noapte într-o serie de puncte pitorești, ca Harghita, Peștera Merești, Vlahița.

În încheierea interviului acordat, tovarășa Elena Poparad a ținut să ne spună:

Îmi exprim convingerea că față de anii precedenți vom primi un sprijin mai substanțial din partea organelor și organizațiilor sportive, în sensul ca acestea să ofere acces pe bazele sportive copiilor noștri. De asemenea, am dori ca sportivi fruntași, antrenori și instructori sportivi să ne ajute în organizarea taberelor, să-și aducă aportul la reușita unor concursuri și competiții sportive, spartachiade etc. Trebuie să facem totul ca activitățile de vacanță să fie cît mai atractive, dar și utile, cu un bogat conținut educativ. Acest deziderat se va realiza dacă la îndeplinirea lui își vor aduce contribuția toți factorii chemați să-l sprijine.

INCERTITUDINI, SCEPTICISM...

— Credeți că programul calendaristic al pregătirii corespunde obiectivelor pe care vi le-ați propus?

— Într-o oarecare măsură. Turneul de la Sofia, la care vom participa probabil fără cîțiva jucători (Schreiber, Tîrlici, Christiani, Rauch, Rotaru), reținuți de examene, e deosebit de tare, ne prinde de-abia la începutul pregătirilor și va fi edificator pentru noi. Doar în legătură cu posibilitățile unora dintre jucători: Porogșnicu, Costinescu, Binda, Iorga și chiar Crețu. Meciurile de verificare de la sfîrșitul lunii iulie din R. D. Germană și Polonia, stabilite de federație ca decisive pentru participare la Olimpiadă, le consider, desigur, foarte necesare, totuși nu concludente pentru determinarea verdictului privind ECHIPA, căci nu-i exclus ca adversarii, drept urmare a unor planuri de pregătire diferite de al nostru, să nu ne poată da o replică total edificatoare. În orice caz, la data respectivă, apreciind cum au muncit în pregătire componenții lotului, noi, antrenorii, sîncer și independent de rezultatele bune sau rele înregistrate pînă atunci, ne vom pronunța pentru sau împotriva participării la J.O. Turneul de la Brașov îl socotesc în acest sens foarte important, constituind ultima verificare înaintea J.O. ...Dar, e păcat că nu ni s-a asigurat un număr mai mare de adversari, pînă în prezent neconfirmîndu-și participarea decît echipele Japoniei și Poloniei.

— Ați avut și aveți la dispoziție întregul lot de jucători?

— Nu, ceea ce reprezintă o greutate suplimentară pentru îndeplinirea sarcinii de omogenizare a echipei. Cinci dintre jucători își pregătesc examenul de maturitate și se antrenează o dată la două zile cu antrenorul federal N. Tărchilă. Apoi, Corbeanu, cel mai eficace atacant dinamovist și Crețu și Costinescu — jucători de valoare, dar care trebuie să confirme, în meciurile internaționale — destul de grele — din lunile iunie și iulie, capacitatea de a intra în formă maximă la J.O. Urmează grupa probabililor: Smerecinschi, Binda, Iorga și Tănăsescu. Știut fiind faptul că aceștia au fost valoroși în competițiile interne, ei ar putea fi promovați în lotul pentru Mexic, în funcție de rezultatele pregătirii lor viitoare și... de forma celor din primele două grupe. În sfîrșit, ultima grupă, Rotaru, Stoian, Stamate și Vraniță, alcătuiesc grupa acelor care trebuie să depună cele mai mari eforturi pentru a convinge că li se poate acorda încrederea deplină la actualele J.O.

Atmosfera voleibalistică internațională este la ora actuală frămîntată de pregătirile pentru cel mai important eveniment sportiv al anului — Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico. Pretutindeni, grija pentru alcătuirea și omogenizarea echipelor se face din plin simțită... Marile concurente la medalii: U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia și-au definitivat loturile, le-au supus antrenamentelor, verificărilor și confruntărilor internaționale. Dar voleibaliștii români în ce stadiu de pregătire au ajuns? Care sînt concluziile pînă în momentul de față? Avem certitudinea că voleiul nostru nu va înregistra un nou eșec? Pe această temă am adresat cîteva întrebări antrenorului olimpicilor, T. Tănase.

— Ce program de pregătire a fost stabilit selecționabililor și de cînd s-a început antrenamentul comun?

— La 3 iunie am început pregătirea centralizată, care va dura pînă la 24 iunie, cînd ne vom deplasa la Sofia pentru a participa (între 25 și 30) la un turneu împreună cu selecționatele olimpice ale U.R.S.S., Cehoslovaciei, Bulgariei, R.D.G. și Iugoslaviei. După o pauză de cîteva zile, în stațiunea bulgară Belmeken (2 000 m altitudine), vom susține două meciuri de verificare cu formația Bulgariei. Apoi, între 27 iulie și 4 august — cîte două partide, tot în deplasare, cu echipele R.D.G. și Poloniei. Programul verificărilor se încheie cu un turneu la Brașov (15—22 august), cu participarea selecționatelor Japoniei și Poloniei. Vor urma cîteva antrenamente de omogenizare a echipei în zone situate la altitudine.

Cît privește lotul, lărgit, el cuprinde 20 de jucători, care — după valoare — pot fi împărțiți în 4 grupe. Din prima fac parte: Drăgan, Udișteanu, Tîrlici, Bartha și Schreiber. Aceștia și-au confirmat valoarea ridicată, manifestată pe parcursul campionatului. În grupa a doua pot fi situați Ganciu, Christiani, Corbeanu, Rauch, Porogșnicu, Crețu și Costinescu — jucători de valoare, dar care trebuie să confirme, în meciurile internaționale — destul de grele — din lunile iunie și iulie, capacitatea de a intra în formă maximă la J.O. Urmează grupa probabililor: Smerecinschi, Binda, Iorga și Tănăsescu. Știut fiind faptul că aceștia au fost valoroși în competițiile interne, ei ar putea fi promovați în lotul pentru Mexic, în funcție de rezultatele pregătirii lor viitoare și... de forma celor din primele două grupe. În sfîrșit, ultima grupă, Rotaru, Stoian, Stamate și Vraniță, alcătuiesc grupa acelor care trebuie să depună cele mai mari eforturi pentru a convinge că li se poate acorda încrederea deplină la actualele J.O. Creștu și Costinescu — jucători de valoare, dar care trebuie să confirme, în meciurile internaționale — destul de grele — din lunile iunie și iulie, capacitatea de a intra în formă maximă la J.O. Urmează grupa probabililor: Smerecinschi, Binda, Iorga și Tănăsescu. Știut fiind faptul că aceștia au fost valoroși în competițiile interne, ei ar putea fi promovați în lotul pentru Mexic, în funcție de rezultatele pregătirii lor viitoare și... de forma celor din primele două grupe. În sfîrșit, ultima grupă, Rotaru, Stoian, Stamate și Vraniță, alcătuiesc grupa acelor care trebuie să depună cele mai mari eforturi pentru a convinge că li se poate acorda încrederea deplină la actualele J.O.

— R. F. —